

Piatok 24. týždňa

Lk 8,1-3

Nasledovať Krista tak verne ako ženy z evanjelia

Vyzvať veriacich k nasledovaniu Krista, vo všetkých okamihoch svojho pozemského života, tak verne ako ženy, spomínané v evanjeliu

Prečo býva v kostole na svätých omšiach viac žien ako mužov?

Ježiša počas verejného účinkovania sprevádzali aj „niektoré ženy“ (Lk 8,2).

Ježiša skoro vždy sprevádzali učeníci, hlavne dvanásti, ale okrem nich aj niektoré ženy, ktoré im pomáhali. Z evanjelia sa dozvedáme, že tieto ženy boli spolu s Máriou a Jánom pri kríži. Stáli verne pri svojom majstrovi. Nachádzajú sa aj pri snímaní Ježišovho mŕtveho tela z kríža, pomáhajú uložiť jeho sväté telo do kamenného hrobu. Posluhujú mu až po hrob. Ježiš však k nim nezostáva ľahostajný. On sa im za túto vernosť odmeňuje tým, že po svojom slávnom zmŕtvychvstaní sa im zjavuje ako prvým. Ostávajú verné až do poslednej chvíle, ale nielen dovtedy, ale sú mu verné navždy. Ony sú pre nás veľkým vzorom; popri jeho matke, svätých; nasledovať Krista pri všetkých udalostiach nášho pozemského života, nasledovať ho vo chvíľach radosti, smútku, ale aj veľkej bolesti.

Byť Kristovým učeníkom znamená nielen počúvať jeho slovo, ale toto slovo aj verne zachovávať a žiť podľa neho. Znamená to nasledovať Ho v každej situácii svojho života. Tak, ako ženy z dnešného evanjelia, nasledovať Ježiša a posluhovať mu, v našich blížnych. Doma vo svojich rodinách, rodičia svojim deťom starostlivosťou, dobrou a príkladnou výchovou. V zamestnaniach medzi spolupracovníkmi ako verní učeníci jeho zákona.

Sprevádzať ho na jeho krížovej ceste, v podobe našich blízkyh, ktorí sú chorí, bezvládni, odkázaní na našu pomoc, či už duchovnú, alebo materiálnu. Posluhovať im skutkami telesného a duchovného milosrdenstva. Stáť spolu s ním verne pod krížom, pri nešťastiach, ktoré nás postihnú, pri bolestiach a smútkoch, ktoré budú prežívať naši najbližší. Odprevádzať Ježiša pri kladení jeho tela do hrobu, v obrazoch našich blížnych, ktorí už skončili svoju pozemské putovanie. Za toto verné nasledovanie sa aj nám Ježiš bohato odmení, uvidíme ho v našej nebeskej vlasti, uvidíme ho osláveného ako víťaza nad smrťou, ako Pána života a smrti.

Na talianskom fronte za vojny dal dôstojník povel k útoku volajúc: Avanti! Sám vyskočil zo svojho zákopu a bežal k nepriateľským pozíciám v domnienke, že vojaci vidiac jeho príklad ho budú nasledovať. Ale oni zostali v úkrytoch, všetci mu tleskali a volali: Bravó! Bravissimo!

Takými to vojakmi, ale my kresťania nemáme a pevne verím, že ani nechceme byť. Keď sme ozdobení znakmi Kristových vojakov, nezostávajme v zákopoch svojho pohodlia a v úkryte svojej sebalásky, ale verne bojujme, nasledujme svojho vodcu, svojho Pána.

Amen.

WWW.EVANJELIUMSLOVAKIA.SK
